

alt Jald forvare mig imod. Jeg kunde forstaa, at man, naar den korteste Forbindelse mellem den nordligste Del af Sjælland og Esbjerg forelaa til Afgørelse og var moden dertil, foreslog noget lignende, som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds omtalte, den kortest mulige Forbindelse mellem den østlige Længdebane og Aalestrup — det er Udgangspunktet i Retning af Viborg — for at komme ad denne Vej ned til Esbjerg; men jeg skønner ikke rettere, end at den her omhandlede Bane, der danner den fjerde Arm af det Andreastors, man vil lægge over Himmerland, og den Stump Bane fra Viborg ned til Silkeborg, bør fornuftigvis afgøres under et. Enten kunde det ske paa denne Maade eller — det kunde jeg i alt Jald tænke mig — at man kom og sagde: Vi maa have lidt Tilskud til at bygge en ganske let Sidebane over Ribe til Aalborg, eller hvor man vil støde til den østjydske Længdebane, men dertil tror jeg ikke, at man kan faa 80,000 Kr. pr. Mil, og det er heller ikke nødvendigt; hvis Banen ikke skal have en anden Karakter end Lokalbane, vil man kunne nøjes med mindre. Jeg tror derfor, de ærede Forslagsstillere enten maa vente en Tid endnu, inden de saa deres Plan realiseret, eller at de maa modificere den saaledes, at deres Fordringer til Statskassen blive en hel Del mindre.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Det ærede Medlem, der først havde Ordet, det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), udtalte, at efter at Koncessionsloven i Gaar havde faaet en Skikkelse, der gjorde den ubrugbar for Ministeren, maatte man nu se at komme til fælles Regler for Privatbaner, og saa se at saa Jart deri. Det ærede Medlem udtalte tilige, at Ministeren havde nægtet, at Koncessionsloven foreløbig havde været en Hindring for Forhandlinger om private Lovforslag. Deri tager det ærede Medlem fejl. Jeg har ikke nægtet dette, men jeg har udtalt, at selv om Forslaget til Koncessionsloven ikke havde foreligget, tvivlede jeg om, at man i Aar vilde have faaet noget ud af disse Forhandlinger mere end i Fjor, og at Koncessionsforslaget altsaa ikke har medført nogen praktisk Vanskelighed. Hvad nu Koncessionsloven angaar, er den i sin nuværende Skikkelse først kommen mig i Hænde i Dag her i Tinget, og jeg ser nu, at § 1 i Lovforslaget er udstemt. Jeg vidste ikke, hvorledes Afstemningen var falden, og den var jo ikke til at regne ud. Jeg maa imidlertid dog gøre opmærksom paa, at selv i den

Form, hvori Lovforslaget er vedtaget, giver det Ministeren den Bemyndigelse, han har søgt. Jeg siger ikke, at Lovforslaget er brugbart for Ministeren i denne Skikkelse — ærede Medlemmer vide jo, at der er gaaet Bestemmelser ud deraf og kommet Bestemmelser derind, som jeg ikke synes om — men den Bemyndigelse, der er søgt for Ministeren, har han faaet. Der staar nemlig ganske tydeligt i § 2: „For saa vidt mindst Hoveddelen af den til Baneanlæget fornødne Kapital (§ 1, Litra b.) er sikret ved Tegning af Bidrag fra Kommuner eller private Personer, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at give Tilsagn om et Bidrag af Statskassen til Baneanlæget paa indtil to Femtedele af den Kapital, der ifølge et af bemeldte Minister godfandt Regnskab bevislig medgaar til Anlæget, derunder indbefattet Udgifterne til Anskaffelse af Dristsmateriel, Inventar m. v., Etspropriationen fraregnet, dog at Statskassens Bidrag ikke kan overstige to Femtedele af den efter § 1, Litra b., til Anlægets Gennemførelse foreløbig anslaaede Kapital.“ Det er altsaa ganske klart af det, der er vedtaget, at Folketinget i Gaar har givet Ministeren Bemyndigelse til under de her omhandlede Vilkaar at give Tilsagn til dem, der vilde gøre Jærnbaneanlæg, om et Tilskud af $\frac{2}{5}$ af Anlægskapitalen. Men ikke nok hermed: Det Endringsforslag, der var stillet, og som Ordføreren anbefalede, at Kommunerne skulde have et Veto, er forkastet. Det er altsaa ganske klart, at Bemyndigelsen for Ministeren staar nu i Koncessionsloven. Loven er saaledes ikke rigtig spoleret, men ganske vist bliver det nødvendigt, hvis man vil indtage det Standpunkt, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds nævnte, at fage Sagen for en Gang endnu. (Tauber: Den kan ikke bruges, som den er vedtagen). Ja, det ærede Medlem kan sige, at den nuværende Indenrigsminister ikke vil bruge den i dens nuværende Form, men han kan ikke sige, at den i og for sig er ubrugbar, eller at den ikke i og for sig giver Ministeren den Bemyndigelse, som der er søgt om. Om Bemyndigelsen i øvrigt er givet paa passende Vilkaar, er et andet Spørgsmaal. Hvorledes Resultatet er fremkommet, ved jeg ikke, thi hvad man i Gaar syntes enig om fra 3 Sider, var, at man ikke vilde give Ministeren denne Bemyndigelse, men man er virkelig alligevel kommen dertil. Der kan godt tages Anstænd nu paa Koncessionsloven, hvis det derpaa kommer an, men jeg vilde anse det for mindre nyttigt, og jeg mener altsaa, at man maa gaa til yderligere Forhandling af Lovforslaget.